

GNIJĄCY (16) *part praes act*

sg m G gnijąc(e)go (1). ◇ A gnijący (1). ◇ f A gnijącą (1). ◇ pl N subst gnijąc(e) (1). ◇ A subst gnijąc(e) (12).

Sł stp: niegnijący s.v. gnić, Cn notuje, Linde brak.

1. *Ulegający procesowi rozkładu; tu o procesie chorobowym ciała żywego; jątrzący się; putrescens Cn* (15) : Też korzenie Pięćperłczowe na proch łtarte, átego prochu przikładać na wrzody gnijące/goij wyłufzaiącz. *FalZioł* I 102d; Wrzody ktore zową Cancer łą barzo gnijące *FalZioł* II 3c, *5f, I 69b, 102d, II 3c, 5a (11); *SienLek* 93v.

W charakterystycznych połączeniach: gnijący(-a, -e) członek, noga (2), płuca, rana (4), ręka (2), sadzel, wrzod (7).

Szeregi: »płynący i gnijący« (1): Też proch korzenia tegoż ziela ieft dobry na rany płynące y gnijące *FalZioł* I 15d.

»gnijący a smrodliwy« (2): Rany gnijące á smrodliwe leczy. *FalZioł* ‡ ‡ 2f, V 101.

2. *Próchniejący (1) :*

W przen (1) : Nie máłz ktoby poprąwił domu gnijącego *GrabowSet* L2.

Cf **GNIĆ**